

Titul:

<i>Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestáť jesť bez náležitého odborného vedenia. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestáť jesť bez náležitého odborného vedenia.</i>	waterián hospodár Phan Tấn Lộc, breathariánska dietetistka Dr. Barbara Moore, a mnoho jiných. Dnes se seznámíme s jiným breathariánem, Jerichem Sunfirem, osobním fitnessovým trenérem. Jericho Sunfire je bývalý profesionální ragbyový hráč, který hrál pro Oldham Rugby Ligu fotbalového klubu a v Londýnském Crusaders ve Velké Británii. Po letech, kdy byl frutariánem, liquidariánem a wateriánem se přikláněl směrem k breathariánství. Vysvětluje, že bytí bez jídla nám pomáhá rozvíjet a objevovat naše vnitřní Já. Můžete nám říct, proč je pro vás tak důležité být breatharián? Skutečnost, že jsem breatharián, je jednoduše proto, že je to vše o rozvíjení	vašeho lidského potenciálu a vaší vlastní intuice. Mohl byste nám říct trošku o lidském potenciálu? Dobrá, věřím, že lidský potenciál je v podstatě to, co s ním uděláte. Již jsme schopni nekonečně mnoha věcí, o kterých dokonce ani nevíme, ještě ani věda se toho nedotkla – nedokáže to dokonce vysvětlit. Takže podle mne lidský potenciál je v podstatě - laicky řečeno - dát pryč vše z cesty, co může třeba sabotovat váš vývoj. Co je dle vašeho pojetí největším lidským potenciálem? Podle mě je to to, co z něho uděláte. Je to doslova to, co chcete a jak moc to chcete a co jste ve skutečnosti
---	--	--

Titul:

ochotni vlastně udělat, abyste byli nejlepší, jak můžete být, ve skutečnosti dokonce překonat to, co si myslíte, že můžete být. Takže, co potřebujeme udělat, abychom dosáhli maxima lidského potenciálu? Podle mého názoru musíte být ochotni žít život a kráčet po cestě. Musíte být ochotni pustit se do práce, musíte být ochotni obětovat se, musíte být ochotni jít přes oheň, hrozně moc. Je to pro mě život a osobní rozvoj něco jako stav zasvěcení a pokud nedostanete přes tyto zasvěcení, pak se nedostanete skrz určité části života. Mohl byste nám říci o tom, jaké jsou překážky v překonání a dosažení	našeho maximálního lidského potenciálu? Psychické, to je hlavní věc. Ve skutečnosti podle mě, je to největší věc. Pokud se nemůžete rozvinout, nebo rozvinout umění nechat to jít, pak se nemůžete dostat moc daleko. A když mluvíte o tom, nechat to být, mluvíte o zvycích a závislostech? Ano, sabotující chování z minulých vztahů, obecně věci, které vás drží zpátky. A vy musíte být otevřený, musíte se odkrýt a být otevření ke změnám. Chcete-li, aby vám pomohl ve svém vývoji, rozhodne se používat jméno „Jericho Sunfire.“ „Jericho Sunfire“ je nezničitelná, nezastavitelná síla přírody, proto jsem cítil, že je nezbytné se	rozvíjet kvůli mému postoji v životě. Možná, že jeho smysl pro samostatnou a vnitřní sílu je výsledkem jeho výchovy. Vychovávala ho jenom jeho matka, proto se naučil starat se o sebe v raném věku a vyvinul lásku ke zvířatům. Mohl bych říct, že mé dětství bylo příliš tvrdé ve srovnání s ostatními. Moje matka je západní Indiánka a otec jižní Američan, tak kázeň nebo kázeňské metody byly místy docela kruté a necitlivé. A v sedmdesátých letech byla matka mladá a svobodná matka. A možná neudělala správnou volbu, ale zvolila takovou volbu, jakou zvolila. A v mém dětství
--	---	---

Titul:

dokonce ačkoli mi poskytla vše, co jsem potřeboval, velmi vzácně jsem dostal to, co jsem chtěl, možná spíš v oblastech lásky a pozornosti, tak jsem se musel starat sám o sebe. Byl jsem jako dítě samotář, byl jsem sám pro sebe. Byl jsem velmi citlivý, extrémně citlivý. Miloval jsem všechno až na kost. Byl ve škole velmi dobrým studentem a uznáván jako výjimečný atlet. Řekněte nám něco o vašich aktivitách ve škole. Jak to šlo ve škole? Fantasticky. Byl jsem ve škole čilá osoba. Byl jsem jako šprt? jeden z třídních šprtů. Jedna z věcí, kterou vždy má matka udělala bylo, že jsem vždycky dostal	knihu, kterou jsem chtěl. A mohu vám říci, že jsem měl velmi mnoho, každou knihu o ptácích, knihu o hvězdách, rybách - o všem, co mělo co dělat s přírodou, jsem měl knihu, skutečně jsem to četl a věděl jsem docela dost. Takže pro mě byla škola velmi příjemný akademický čas. A když jste byl starší, když jste byl v pubertě a jako mladý dospělý, řekněte nám o vašem zapojení ve sportech? Sport byl ohromný mohl bych říct, že ještě v mateřské školce jsem mohl vždycky běžet. Byl jsem vždy vítěz v běhu v době školních sportovních dnů. Na základních školách jsem zářil a základní škola byla místo, kde jsem opravdu vyčníval. Běhání bylo mou specialitou. Na sportovních dnech jsem vyhrával,	dostal jsem mnoho medailí, mnoho trofejí atd. Dostal jsem mnoho pozorností, poct. Bylo to tak zábavné, jen běžet před svými kamarády a celá ta vibrace z běhu, tak rychle, jak je to možné, celý vítr ve vašich vlasech vaše míhající se nohy, víte. Bylo to pro mě, jako být v jiném světě. Jeho hbité nohy ho dostaly do umístění do profesionálního ragbyového týmu v neobvykle raném věku. A v době, kdy jsem chodil na střední školu, jsem byl Nickem Smithem, učitelem tělesné výchovy, uveden do ragbyové ligy. Zároveň byl i trenérem školního ragbyového týmu, a povšiml si mé rychlosti a co ne, mého postoje a vyzkoušel mě pro svůj tým a mohl jsem čestně říci, že zbytek je historie,
--	--	---

Titul:

jak se říká, protože on měl tým s otevřenou věkovou hranicí a já měl 13, 14, byl jsem na této cestě příliš mladý. Otevřený věk je pro dospělé. A já byl v tomto týmu s otevřenou věkovou hranicí. A co se v podstatě stalo, bylo, že se o mě doslechli Yorkshirští hledači talentů pro amatérské Yorkshirské družstvo do 17 let zjistili, kdo jsem a přišli se podívat. Líbilo se jim, co viděli a nabídli mi tam prozkoušení. A jel jsem na zkoušky. Na poprvé jsem se tam nedostal, ne proto, jak jsem hrál, ale proto, že jsem byl příliš mladý. Bylo mi stále 14, tak mi řekli, vrať se příští rok a bereme tě. Příští rok jsem se tam dostal a šel za Yorkshiry za devatenáctileté a za reprezentaci města a pak jsem reprezentoval	jako amatér Velkou Británií za devatenáctileté. Hrál jsem tam pár zápasů a když mi bylo 19, přešel sem k profesionálům. Jako profesionál sem šel hrát za oldhamský ragbyový ligový klub, byl to můj první klub, a mohu čestně říci, že to byla nejlepší doba mého života, i když můj život ještě není u konce. Jeho zkušenosti v ragbyové lize mu pomohly vytvarovat jeho charakter a daly mu životní dovednosti, které potřeboval. Bylo to kamarádství, co mi prospívalo, týmový duch. Ragbyová liga byl můj druhý otec. Ragbyová liga mě naučila, jak se stát mužem. Naučila mě, zda mám srdce nebo ne. Naučila mě, jak respektovat ostatní muže. Naučila mě hodnotám života a velkým	životním dovednostem, které dosud používám.
---	--	--